

خلاصه گزارش نقشه ۱:۱۰۰,۰۰۰ روم

موقعیت جغرافیایی: ورقه روم در محدوده چهارگوش ۱:۲۵۰,۰۰۰ فائن، میان عرض‌های شمالی ۰۰' و ۳۳° تا ۳۰' و ۳۳° و طول‌های شرقی ۰۰' و ۵۹° تا ۳۰' و ۵۹° جای گرفته است.

چینه نگاری: P_2^{mv} : پروتوزوئیک بالایی تا تریاس زیرین و سن دگرگونی احتمالاً کیمبرین

پیشین

P_1 : پالئوزوئیک پایانی R_{sh} : تریاس میانی؟

K_1 : کرتاسه آغازین (نئوکومین-بارمین) K_1^v : کرتاسه آغازین

کرتاسه پایانی: K_2^l, K_2^{cl} (سنونین)، $K_2^{lc}, K_2^{fl}, K_2^{fs}, K_2^{c2}, K_2^{c2}, K_2^{lm}$

(مائستریشیتین)

پالئوسن: $Pe^{ms}, Pe^{cs}, Pe^l, Pe^c$

ائوسن: $E_1^c, E_{1-2}^l, E^s, E_c^l, E^{al}, E^{cv}, E^{ta}, E^{rs}, E^{ts}$

E_1^c : ائوسن، الیگوسن

الیگومیوسن: $OM^c, OM^{ab1}, OM^{da}, OM^{ad}, (OM^{d1}, OM^{a1}), OM^{at}, OM^{ab2}, OM^{ta}, OM^{d2}$

T^2 : ترشیاری

سنگ‌های افیولیتی: کرتاسه پایانی (مائیس تریشتین)

$K_2^{sdr}, K_2^r, Ov, gb, sr, hz, Pd$

واحدهای تکتونیک مستقل:

K_1^l : کرتاسه آغازین (بارمین-آپتین)، K_1^{fcs}, K_1^v, K_1^v

K_1^v : کرتاسه پایانی (سنومانین)، K_1^v : کرتاسه (آلبین-سنومانین)

K_1^v : کرتاسه پایانی (کامپانین-ماستریشیتین)

واحدهای فلیشی شرق ایران PE^f : پالئوسن-ائوسن

Pe^f, Pe^{fc} : پالئوسن پایانی (نانتین) شامل:

E^f : ائوسن زیرین-میانی شامل: $E^{fs}, E^{fms}, E^f, E^{fc}, E^{ph}$

سنگ‌های نفوذی: OM^{md}, E^d

سنگ‌های آتره شده و تکتونیزه: LV

کواترنری: $PI-Q^c$ ، $PI-Q^{cv}$ ، واحدهای Q^{t1} و Q^{t2} تراس‌های قدیم و جدید واحدهای Q^{f1} ، Q^{f2} مخروط افکنه‌های کهن و تازه، Q^k کفه‌های رسی، Q^d تلماسه، Q^{al} آبرفت‌های در حال تشکیل.

- زمین‌شناسی ساختمانی :

از مهمترین ساختمان‌های زمین‌شناسی موجود در این منطقه می‌توان به گسل‌های امتداد لغز (راستگرد و چپگرد)، گسل‌های نرمال و گسل‌های تراستی اشاره نمود. از لحاظ زمین‌شناسی ساختمانی این منطقه از تعداد زیادی برگه تشکیل شده است که در غالب ساختمان‌های دوبلکس خودنمایی می‌کند. اکثر گسل‌های تراستی دارای مؤلفه‌های امتداد لغز هم بوده و بصورت یک گسل ترکیبی یا مرکب عمل می‌نماید. البته یکسری گسل‌های تراستی در جنوب نقشه در اثر یک گسل امتداد لغز بزرگ که از دشت بیرجند عبور می‌کند حاصل شده‌اند و در واقع معرف یک سیستم Rose Flower می‌باشد. سفره‌های رانده (Napps) و بازمانده‌های تکتونیکی (Kilips) از جمله ساختمان‌های تکتونیکی در شمال نقشه است. از دیگر عناصر ساختمانی می‌توان به انواع چین شامل طاق‌دیس، ناودیس، چین ناشی از گسلش (Fault related folds) چین‌های برگشته (Recumbent folds) ، چین‌های بادبزنی (Fan folds) و اشکال Zform, Sform اشاره نمود.

- موقعیت منطقه در زمین‌شناسی ایران :

ناحیه سیستان و بلوچستان، بعنوان بخشی از کمربند کوهزایی تتیس از لحاظ زمین‌شناسی متشکل از رشته کوه‌های مکران، بلوک‌های لوت و هیرمند، فلیش- آمیزه رنگین ایران‌شهر- بیرجند و آتشفشان‌های جوان تفتان و بزمان است. از این رو تحت عنوان sistan suture zone معرفی شده و تکوین آن را از کافتی شدن (Refting) تا به هم آمدن (collision) می‌دانند.

بر پایه نظرات کمپ و گریفیس (۱۹۸۲) شرق ایران زون جوش خورده یا بخیه‌ای suture ، دو بلوک است و تاریخچه تشکیل و حوادث تکتونیکی این منطقه را بدین صورت تفسیر می‌کنند:

الف- کافتی شدن بین قاره‌ای و تشکیل دو بلوک هیرمند در خاور و لوت در باختر در زمان کرتاسه میانی.

ب- بازشدگی و گسترش اقیانوسی باریک در اثر دور شدن تدریجی دو بلوک فوق
ج- آغاز زیرراندگی پوسته اقیانوسی به زیر بلوک هیرمند با جایگزینی افیولیت‌ها در داخل فلیش در اواخر کرتاسه (مئس تریستین) و فعالیت ماگمایی جزایر قوسی نوع آندی حاشیه قاره‌ای با ترکیب کالک آلکالن

د- تصادم قاره ای بین بلوک های لوت و هیرمند در طی اولیگوسن پایانی- میوسن و چین خوردگی و شکستگی و بالا آمدگی (خروج از آب) در منطقه و آتشفشانهای کالکوآلکال و توده های نفوذی مهم حاصل ذوب رسوبات بین دو بلوک.

ه- تکتونیک کششی پس از برخورد و فعالیت های ماگمایی شدید در طی نئوژن در کنار و حاشیه گسل های اصلی.

- زمین شناسی اقتصادی :

در محدوده مورد بررسی آثاری از کانی سازی مس (مالاکیت و آزوریت) قطعات کوچکی از منیزیت مشاهده شده است. از داسیت و آندزیت های اولیگوسن به عنوان سنگ لاشه و ساختمانی نیز استفاده می شود. همچنین در منطقه احتمال وجود طلا در داخل لیستونیت های موجود در منطقه وجود دارد.